

den Fornøjelse med den højtærede Formands Tillæbelse at læse denne § 1 op; den er temmelig kort, men den er ret indholdsrig. Den lyder saaledes:

„§ 1.

Det er ikke tilladt at forhandle som Vin et Produkt, til hvilket er tilsat noget af følgende Stoffer:

Alun eller andre opløselige Aluminiumsalte,

Baryumforbindelser,

Strontiumforbindelser,

Magniumforbindelser,

Borsyre,

Salicylsyre,

uren (fri Amylalkohol indeholdende)

Sprit,

urent (ikke teknisk rent) Stivelsejucker,

Kermesbær,

Færefarvestoffer,

eller andre Stoffer, som kunne være skadelige for Sundheden.

Samme Forbud gælder Vin, hvortil er sat Glycerin.“

Man vil naturlig, da man jo kan lægge ikke saa ganske lidt ind i den Tilføjelse andre for Sundheden farlige Stoffer, faa et svagt Begreb om, hvor mange sundhedsfarlige Ting der kunne være i de Sager, som man nyder som Vin eller Spiritus. Jeg synes, at denne Paragraf ganske klart viser, at Bestemmelser, som hemme Uvæsenet paa dette Punkt, ere ganske nødvendige. Nu fremkom der i Landstinget Udtalelser, og der er for øvrigt ogsaa i Folketingets Udvalg fremkommet enkelte Udtalelser i samme Retning, om man ikke i Loven skulde indføre disse Paragraffer, der ere fremlagte som Forslag fra Kommissionen, men man har dog ikke villet det her, lige saa lidt som man vilde det i Landstinget, fordi man har ment, at der hørte lidt mere Erfaring, end man nu kan være i Besiddelse af, til at indlætte saadanne specielle Bestemmelser, saa Folketingets Udvalg har lige saa lidt som Landstinget haft nogen Betænkelighed ved, at Justitsministeriet bemyndiges til ved Anordning at fasskætte Grænserne for, hvad der ved Forhandling af Vin og Spirituosa maa anses for tilladeligt, og man har saa meget mindre haft Betænkelighed derved, som Justitsministeren i Landstinget har udtalt, hvad jeg haaber, at han ogsaa vil ud-

tale i Folketinget, at han for den allervæsentligste Del agter i denne Anordning at henholde sig til, hvad der er fremkommet gennem dette Forslag fra den nedsatte Kommission. Der er kun nogle enkelte Paragraffer i Kommissionens Forslag, som man ikke har antaget kunde lægges til Grund for Anordningen, hvilket beror paa, at man, som Kemien staar for Djæbliffet, ikke ad kemisk Vej kan naa til den væsentligste Klarhed. Af de Grunde, jeg her har anført, som for øvrigt ogsaa ere berørte i den korte Betænkning, der er afgiven, har Folketingets Udvalg ikke stillet noget som helst Endringsforslag til det foreliggende Lovforslag, men jeg skal paa Udvalgets Vegne tilraade det høje Ting at vedtage Lovforslaget i uforandret Stikelse.

Justitsministeren (Mellermann):

Jeg kan i det hele taget henholde mig til, hvad der blev udtalt af den ærede Ordfører. Jeg antager lige som han, at der ikke er nogen Meningsforskel om, at Loven ikke bør dø, men bør fornyes og opretholdes, og til de Grunde, som han anførte derfor, vil jeg endvidere føje det, at det jo slet ikke har vist sig, saaledes som man fra flere Sider var tilbøjelig til at tro, da Loven var for i sin Tid i Folketinget, at dens Bestemmelser i nogen Henseende have generet den reelle handlende. Der var, den Gang Loven var til Behandling forrige Gang, enkelte Medlemmer, som udtalte stor Frygt i saa Henseende, men jeg tror at turde sige, at Erfaringen ikke har bekræftet dette, og der har hidtil, som enhver af de Herrer ogsaa vide, ikke offentlig foreligget nogen Klage, i alt Fald ikke nogen Klage, der har tildraget sig nogen Sympati fra Publikum's Side, over, at den reelle Handel i mindste Maaade skulde være bleven generet ved Lovens Bestemmelser. Det ligger i Sagens Natur, at et Maskineri af denne Art skal have nogen Tid til at indarbejde sig, og ligesom Laboratoriet i den første Tid ikke kunde modtage noget, saaledes har det jo ogsaa været noget, inden Retsbetjentene og Sundhedskommissionerne i Landet rigtig fik Øjet op for denne Lovs Hensigtsmæssighed og Nytte. Jeg haaber derfor, at Undersøgelsernes Antal stadig vil stige, ligesom det stadig har gjort, og at Loven saaledes for Fremtiden